

Årsberetning 2021-2022

2021 var på alle måder et år i undtagelsestilstand for hele samfundet – også for Ørslev Kloster. Det var med tårer og hjertet i halsen, at vi tog afsked med den sidste gæst den 4. januar 2021 og kunne tage fat på det uoverskuelige arbejde med at pakke alle husene ned og gøre klar til det store restaureringsprojekt. Det var et ubehageligt syn at vandre rundt i tomme og livløse rum og gange – som om hjerteslaget var sat på pause. Samtidig opstod også følelsen af, hvordan det må have været alle de gange i historien, hvor husene har skiftet hænder og nyt er kommet til. Heldigvis kan vi se frem til det Ørslev Kloster, vi kender – blot i en forbedret og endnu smukkere udgave.

I sidste års fortælling gennemgik vi nøje alt det, der kommer til at ske. Nu kan vi berette, at det hele faktisk sker, og at vi kan se frem til, at vi sidst på året kan flytte møblerne tilbage og indtage husene på ny. Åbningsdatoen er en foranderlig størrelse, som man kan forvente, når man pludselig går på opdagelse under gulve, bag vægge og under isoleringen på lofterne. I måneder var loftsmalerierne i fare for at styrte ned, da loftsbjælkerne viste sig at være rådne i enderne. Pludselig forstod vi hvorfor, komtessens lysekroner i havestuen gyngede lystigt, når nogle vandrede hen over loftet. Alt er nu sikret, men det tager ekstra tid og koster mange flere penge, når der pludselig opstår uforudsete hændelser som disse, hvor utallige revner og afskallede loftsmalerier på ny skal repareres. Nu bliver det gjort, og vi har på alle måder sikret, at Ørslev Kloster står solidt plantet og ikke længere er i risiko for ødelæggende forfald. Det er en dejlig følelse, og vi er så taknemmelige for, at så mange fonde tilsammen har doneret mere end 57 mio. kr. til, at klosteret igen kan være jeres alles sted og bringes sikkert ind i fremtiden.

På trods af nedlukningen summer her af koncentration og kreativitet – bare på en anden måde, end der plejer. Der arbejdes roligt og målrettet, og faretruende skader bearbejdes til flotte løsninger og detaljer, vi alle kan glædes over. Vi har i det daglige fornøjelsen af at nyde ethvert tiltag, som forvandler sig gennem en lang diskussion på utallige møder og pludselig føjer sig til helheden dag for dag. Vi nyder det smukke øjeblik, hvor man for første gang efter mere end 100 år igen kan opleve lyset vælte ind ad de genskabte vinduesåbninger i kælderen – til køkkener, badstue og opholdsrum - som nu pludselig igen synes at være mere en slags stueplan end den mørke kælder, vi husker. Vi nyder oplevelsen af, at man nu ankommer via kirkens parkeringsplads og forlader sit køretøj og verden udenfor og vandrer stille gennem porten i den genrejste nordfløj i portnerboligen og ind i den ydre klostergård med sin egen have og udsigt til resten af den gamle ladegård – med kigget op mod porten ind til den indre klostergård. Her fornemmer man, hvordan kirken, klosteret og ladegården var planlagt og bygget sammen som en helhed – som et omdrejningspunkt midt i dette Limfjordslandskab. Vi nyder at tænke på den dag inden længe, hvor den smukke nye træport igen hænger på stablerne i klostergårdens portåbning og åbner sig op til en lille arbejdsom oase uden biler i rundkørsel - og ikke mindst til at se den første klostergæst passere gennem den lille trædør i porten og vandre ind over pigstenene i den stille klostergård. Det bliver så godt det hele.

Fremover vil vi styrke forholdene for både arbejdsrefugiets gæster og for de mange besøgende til området. Dette gør vi ved at genetablere nogle af de historiske zoner, der har været omkring klosteret gennem tiden, så det bliver nemmere at orientere sig. Fremover vil besøgende til området ankomme til en smuk p-plads ved Sønderport og det nye Gartnerhus, hvorfra man kan kigge ud over engene, skoven, klosteret, kirken og ladegården. Af hensyn til arbejdsroen på refugiet er der selvsagt ikke offentlig adgang til bygningerne, og besøgende forlader ofte området med en uforløst oplevelse, som vi nu – i samarbejde med Kurtzweil Udstillingsarkitekter – råder bod på ved at etablere et formidlingshus i det nye Gartnerhus, hvor man via en „dukkehusmodel“ af klosteret og ledsagende film og plancher kan gå på opdagelse i

bygningerne og historien og få indblik i natur- og kulturmiljøet uden at forstyrre nogen. Måske møder man endda et venligt menneske - sandsynligvis Mik - der arbejder i det tilknyttede restaureringsværksted, og måske er der kaffe på kanden.

Byggeprojektet og restaureringens mange dele og detaljer er det, som har fyldt bestyrelsens og ikke mindst forvalterparrets virke i året, der er gået. Takket være et tæt og positivt samarbejde med de fonde, der yder støtte, og med de statslige og kommunale organer, VMB Arkitekter, hovedentreprenør Ginnerup fra Skive samt de lokale underrådgivere kommer vi i hus med langt de fleste af de planlagte opgaver. Når noget bliver for dyrt, skal andet skæres bort. Sådan er det, for klosterets drift kan ikke rumme udfordringerne, og vi er derfor meget taknemmelige for den fleksibilitet og kreativitet, vi møder i hele arbejdsgruppen bag byggeriet, hvor alle har en interesse i at få enderne til at nå bedst muligt sammen.

Det er helt centralt, at de tiltag og forbedringer, der foretages, gøres for på bedst mulige måde at bryde fri af en uoverstigelig mængde af uhåndterlige drifts- og bygningsudgifter, som ellers ville ligge og lure i horisonten, og som klosterets drift aldrig ville være i stand til at bære. Vi arbejder på at udvikle en bæredygtig, langsigtet og realistisk driftsstruktur, så vi kan opretholde de nye istandsatte forhold. Der skal nok være noget, der fejler, og elementer, vi har overset, men der er mange hænder og hoveder, der gør deres bedste, så vi kan bevare de bærende elementer, som har tjent arbejdsrefugiet og foreningen godt siden 1969. Vi skal fortsat være den samme almennyttige forening med et kloster og et arbejdsrefugium, som er økonomisk tilgængeligt for alle og er et demokratisk foretagende, som henvender sig til alle med et seriøst arbejdsprojekt uanset baggrund, nationalitet, køn og alder.

Når alt dette er sagt, krydser vi både fingre og tæer for, at I alle fortsat vil bakke op og komme igen og tage alle jeres venner med, for uden alle jer og uden jeres fortsatte medlemskab og støtte, kommer det ikke til at lykkes. En ny udfordring er opstået, da vi i mellemtiden har måttet momsregistreres, og derfor skal betale moms af udlejningen af værelser. Sammen med de øgede forbrugsudgifter, vi alle mærker for tiden, er det derfor en svær balancegang at få enderne til at nå sammen, når vi gerne vil undgå dramatiske prisstigninger. Vi kommer som altid til at føre en nænsom økonomi, hvor vi fortsat holder øje med antallet af ark på rullerne, og vi får brug for alle de frivillige hænder, der har lyst til at være med. Samlet set får vi et meget bedre kloster og flere muligheder for at kunne klare os på sigt, da vi jo ikke samtidig ser ind i et stort restaureringsbehov, og forholdene er blevet meget forbedret. Det skal nok gå godt, når vi fortsat løfter i flok.

Nogle ting i livet er heldigvis fuldstændig upåvirkede af alle vores tanker og rumsteren. Humlen vokser, vinstokkene leverer vin, bistaderne er beboet af summende liv, der er kommet får, kvier og heste på engene, og kattene Leo og Hans er her heldigvis også endnu og går forundrede rundt og overvejer, hvordan deres nye bolig kommer til at se ud. Vi undrer os ikke over, at de har valgt at blive – trods tumulten – for vi ser manganen leverpostejsbakke og rest fra madpakken blive serveret i gulvhøjde omkring mandskabsvognen, der er placeret så fint under kastanjen. Og nej – Leo skal ikke have killinger, hun trives bare rigtig godt.

Marius Hansteen
Bestyrelsesformand

Janne Fruergaard Keyes
Klosterforvalter

Årsberetning
Foreningen Ørslev Kloster

2021 - 2022

